

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Ε'

25 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1927

ΑΡΙΘ 9

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

Διαδίδεται από τινος χρόνου μεταξύ του λαού εξαμβλωματικόν τι δημοσίευμα, αποκύημα νοσηράς διανοίας, τὸ ὅποτον διὰ τερατωδῶν εἰκονικῶν παραστάσεων καὶ διὰ συκοφαντικῶν ἀνηκούστων κατὰ τοῦ Προέδρου τῆς Ἱεραρχίας καὶ τῶν λοιπῶν Ἱεραρχῶν, ζητεῖ νὰ σκανδαλίση καὶ ἐξερεθίσῃ τὸν λαόν. Οἱ συντάκται τοῦ δημοσιεύματος τούτου ἐπαναλαμβάνοντες τὸ ἀσύστολον ψεῦδος ὅτι ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία παρεδέχθη τὸ «παπικόν» Γρηγοριανὸν ἡμερολόγιον, ἐν ᾧ εἶναι πεπεισμένοι καὶ οἱ ἴδιοι ὅτι ἡ Ἐκκλησία ἡμῶν διώρθωσε τὸ Ἰουλιανὸν ἡμερολόγιον, χωρὶς νὰ μεταβάλλῃ ἀπολύτως τὸ ἑορτολόγιον καὶ χωρὶς νὰ θίξῃ τὰ δόγματα καὶ τὰς παραδόσεις καὶ τὰ ἔθιμα τῆς Ἐκκλησίας, ἰσχυρίζονται ὅτι ὁ Πρόεδρος τῆς Ἱεράς Συνόδου καὶ οἱ λοιποὶ Ἱεράρχαι τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας πρόκειται νὰ καταργήσωσι τὰς ἀγίας ἑορτάς καὶ νὰ ἀφίσωσι τὸν ἑορτασμὸν μόνως τῆς Κυριακῆς, κατὰ τοὺς Προτεστάντας, ὅτι θὰ εἰσαγάγωσι τὸ διὰ ῥαντισμοῦ ἔαπτισμα καὶ τὴν μετάληψιν τῆς θείας Εὐχαριστίας διὰ τῆς «ἔστιας», κατὰ τοὺς Λατίνους, ὅτι θὰ ἐπιβάλλωσι τὸν γάμον τῶν Ἐπισκόπων καὶ τὸν δεύτερον γάμον τῶν ἄλλων κληρικῶν, ὅτι θὰ καταργήσωσι τὸν μοναχικὸν βίον, τὰς νηστείας, τὰς ἀγίας εἰκόνας, ὅτι θὰ μεταβάλλωσι τὴν στολὴν τῶν κληρικῶν, θὰ εἰσαγάγωσι μουσικὰ ὄργανα εἰς τοὺς Ναοὺς, θὰ καταργήσωσι τὸ Τυπικὸν τῆς Ἐκκλησίας, θὰ μεταφράσωσιν εἰς χυδαίαν γλῶσσαν τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ, διὰ νὰ μὴ σταματήσωσι πρὸ οὐδενὸς φαντασιοκοπήματος οἱ φρενόπληκτοι συντάκται τοῦ λιβέλλου, γράφουσιν ὅτι οἱ Ἀρχιερεῖς θὰ καταρρίψωσι τὸ κύρος τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων καὶ θὰ εἰσαγάγωσι τὰς δοξασίας τῶν αἰρετικῶν!

Εἶναι λυπηρὸν ὅτι εὐρέθησαν ἄνθρωποι, λεγόμενοι χριστιανοί, οἵτινες ἐφθασαν εἰς τοιοῦτο σημεῖον ἠθικῆς ἀναλγησίας καὶ πωρώσεως ὥστε νὰ διανοῶνται καὶ νὰ ἀποδίδωσιν ἐλαφρᾶ τῇ συνειδήσει τοιαύτας μωρὰς, ἀνοσίους καὶ ἀνευλαβεῖς σκέψεις εἰς Ὁρθοδόξους Ἀρχιερεῖς, ἐκθέτοντες ταῦτοχρόνως τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν καὶ παρέχοντες ὄπλα εἰς τοὺς ἐχθροὺς αὐτῆς, καθιστάμενοι συνεργάται αὐτῶν εἰς τὸν καταχθόνιον πόλεμον κατὰ τῆς ἀμωμήτου ἡμῶν πίστεως καὶ κατὰ τοῦ Ἔθνους. Διότι πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῆς ἐμπαθείας τῶν καὶ τῶν ἀνομολογήτων σκοπῶν τῶν οἰανίεροι συντάκται τοῦ ἐν λόγῳ δημοσιεύματος, ζη-

τοῦσι νὰ καταρρίψωσι τὸ κύρος τῆς Ἐκκλησίας, παρὰ τῷ εὐσεβεῖ λαῷ καὶ νὰ σκανδαλίσωσιν αὐτόν, μεταχειριζόμενοι τὰς μεθόδους τῶν Χιλιαστῶν καὶ ἄλλων κληρυγμένων ἐχθρῶν τῆς Χριστιανικῆς Θρησκείας καὶ τῆς Ἀγιωτάτης ἡμῶν Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Ἡ Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, μετ' ἀγανακτήσεως ἀποκρούουσα ταῦτα πάντα, βεβαίως τὰ πιστὰ τῆς Ἐκκλησίας τέκνα ἐτι οὔτε κἂν διηλθέ ποτε τῆς διανοίας τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἢ τῶν λοιπῶν Ἱεραρχῶν οἰαδήποτε τῶν ἀνωτέρω ἀνατρεπτικῶν τῆς Ὁρθοδοξίας σκέψεων. Ὅθεν ἂς μὴ προσέχωσιν εἰς τὰς διαβολὰς καὶ τὰς συκοφαντικὰς διαδόσεις, εἰς τὴν ἐπίμονον καὶ συστηματικὴν προπαγάνδαν τοῦ ψεύδους. Οἱ Ἱεράρχαι τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ταχθέντες ὑπὸ τοῦ Θεοῦ πρὸς φρουρήσιν τῶν Δογματῶν αὐτῆς καὶ τῶν παραδόσεων, εἶναι ἐντελῶς ξένοι πρὸς τοιαύτας σκέψεις καὶ γνώμας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Φεβρουαρίου 1927.

- † Ὁ Ἀθηνῶν Χρυσόστομος, Πρόεδρος
- † Ὁ Ζακύνθου Διονύσιος
- † Ὁ Φωκίδος Ἀμβρόσιος
- † Ὁ Κεφαλληνίας Λαμασκηνός
- † Ὁ Λαρίσης Ἀρσένιος
- † Ὁ Μεσσηνίας Μελέτιος
- † Ὁ Μαντινείας καὶ Κυνουρίας Γερμανός
- † Ὁ Πατρῶν Ἀντώνιος
- † Ὁ Μονεμβασίας καὶ Λακεδαιμόνος Γερμανός
- † Ὁ Ναυπακτίας καὶ Ἐθρυτανίας Ἀμβρόσιος
- † Ὁ Ὑδρας καὶ Σπετσῶν Προκόπιος
- † Ὁ Θηβῶν καὶ Λεβαδείας Συνέσιος
- † Ὁ Καλαβρυτῶν καὶ Αἰγιαλείας Τιμόθεος
- † Ὁ Ἄρτης Σπυρίδων
- † Ὁ Φθιώτιδος Ἰάκωβος
- † Ὁ Τρίκκης καὶ Σταγῶν Πολύκαρπος
- † Ὁ Γυθείου καὶ Οἰτύλου Διονύσιος
- † Ὁ Ἀργολίδος Ἱερόθεος
- † Ὁ Κορινθίας Λαμασκηνός
- † Ὁ Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας Κωνσταντῖνος
- † Ὁ Χαλκίδος Γρηγόριος
- † Ὁ Κερκύρας καὶ Παξῶν Ἀθηναγόρας
- † Ὁ Τριφυλίας καὶ Ὀλυμπίας Ἀνδρέας
- † Ὁ Καρυστίας Παντελεῖμον
- † Ὁ Ἠλείας Ἀντώνιος
- † Ὁ Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως Πολύκαρπος
- † Ὁ Φαναγίου καὶ Θεσσαλιώτιδος Ἰεζεκιήλ.

Ὁ Γραμματεὺς

Σπυρίδων Ἀλιβιζάτος Ἱεροδ.

Η ΚΡΙΣΙΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Β'

Ὁ ἡγέτης τῆς Δημοκρατικῆς Ἐνώσεως κ. **Α. Παπαναστασίου** διαπιστοῖ ὅτι ἡ κρίσις εἶνε πολλαπλῆ, ἀλλ' ὅτι ἡ κυριώτερα εἶνε ἡ **πολιτικὴ** κρίσις, ἀφ' ἧς αἱ λοιπαὶ ἐξεπήγασαν, διότι πολιτικὸν εἶνε τὸ θεμελιώδες αἴτιον τῆς κρίσεως. Ἐπήλθε δὴ, λέγει, κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη μιὰ τοιαύτη **κρατικὴ ἀναρχία**, ὥστε καὶ ἡ λειτουργία τῶν πολιτειακῶν ἐξουσιῶν ἐγεινεν ἀκανόνιστος, καὶ αἱ δημόσιαι ὑπηρεσίαι ἐξηθροώθησαν, καὶ ἡ πρὸς τὸ καθῆκον ἀφοσίωσις ἠτόνησε, καὶ ἡ πρὸς τὸ κράτος καὶ τὸ πολίτευμα ἐμπιστοσύνη τῶν πολιτῶν ἐχαλαρώθη, καὶ ἐγωϊστικαὶ πολιτικαὶ τάσεις ἀνεπτύχθησαν, καὶ τὸ διὰ τὰ κοινὰ ἐνδιαφέρον τῶν πολιτῶν ἐμειώθη, καὶ ὁ τύπος ἐξετραχειλίσθη κλ. Ἡ πολιτικὴ αὕτη κρίσις προῆλθεν ἐκ τοῦ ἐμφυλίου πολιτικοῦ διχασμοῦ καὶ ἐκ τῆς καταπτώσεως τῶν ἠθικῶν ἀξιῶν τῆς προελθούσης ἐκ τῆς πάρατάσεως τοῦ πολέμου.

Ἡ θεραπεία τοῦ κακοῦ δύναται νὰ προέλθῃ, κατ' αὐτόν, ἐκ τῆς κανονικῆς **ρυθμίσεως τοῦ πολιτικοῦ βίου**, ἥτοι ἐκ τῆς παρακολύσεως τῆς ἐκδηλώσεως ἀτομικῶν ἐλατηρίων εἰς τὴν πολιτικὴν ζωὴν, ἐκ τῆς καταπνίξεως τῶν προσωπολατρικῶν τάσεων, ἐκ τῆς ἐξυψώσεως τοῦ κομματικοῦ ἀνταγωνισμοῦ εἰς συναγωνισμὸν ἀρχῶν, ἐκ τῆς ἐξυψώσεως τοῦ κοινωνικοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς τονώσεως τοῦ λαϊκοῦ ἐνδιαφέροντος διὰ τὰ πολιτικὰ πράγματα τῆς χώρας διὰ πολιτικῆς διαπαιδαγωγήσεως τοῦ λαοῦ ἐν τῷ σχολείῳ. Πραγματοποιουμένων δὲ συγχρόνως καὶ ἄλλων πολιτικῆς φύσεως μεταρρυθμίσεων, ὅποια, φέρ' εἰπεῖν, ἢ εἰσαγωγή τοῦ ἀναλογικοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος, ἢ σύστασις καὶ δευτέρου νομοθετικοῦ σώματος, ἢ ἀπλοποίησης τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς, ἢ οὐσιαστικώτερα βάσανος τῶν νομοσχεδίων, ἢ τροποποιήσις τοῦ ἐλεγκτικοῦ ἔργου τῆς βουλῆς, ἢ εὐρυτάτη ἀποκέντρωσις κ.τ.δ., φρονεῖ ὅτι θὰ λυθοῦν ὅλα τὰ βαθυτέρα προβλήματα μας ἢ θὰ ἀλλάξῃ ὀλοσχερῶς μορφήν ὁ δημόσιος βίος μας· «θὰ γίνῃ δημοκρατικώτερος, θὰ παρέχῃ χρησίμους ἀνθρώπους, θὰ ἐνισχύῃ τὴν πρῶτοβουλίαν, θὰ κάμῃ τὸν πολιτισμὸν ἐθνικώτερον». Πρὸ παντός, λοιπόν, δεόν, κατὰ τὴν γνώμην του, νὰ ἀποσοβηθῇ ἡ πολιτικὴ κρίσις· «ἀπὸ αὐτὴν θὰ ἀρχίσῃ ἡ ἀποκατάστασις τῶν ἠθικῶν ἀξιῶν, ἢ ἀναστήλωσις τῆς δημοσίας ἠθικῆς μαζῶν μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ σεβασμοῦ τῶν νόμων», ἢ ἐξύψωσις τῶν ἐργαζομένων τάξεων, ἥτις ἐπιτυγχάνεται «διὰ τῆς

ἀνακαινίσεως τῆς ἐκπαιδεύσεώς μας μετὰ τὴν καλλιέργειαν τῆς ζωντανῆς μας γλώσσης».

Ὁ νῦν πρόεδρος τῆς Βουλῆς καὶ πρόην πρωθυπουργὸς κ. **Θ. Σοφούλης** ὁμολογῶν καὶ αὐτὸς ὑπάρχουσαν παρ' ἡμῖν τὴν κρίσιν ἢ τὰς κρίσεις, χαρακτηρίζει αὐτὰς ὡς **σύμπτωμα ὀργανικῆς νόσου**. Ἡ ἀρχικὴ ἀφορμὴ καὶ ἐστία τῆς εἶνε, κατ' αὐτόν, ἡ **ἐλαττωματικὴ ἀγωγή καὶ ἐκπαίδευσις**, ἡ ὁποία ὡς ἔχει σήμερον, εἶναι ἀνίκανος νὰ διαπλάτῃ τὴν ἠθικὴν καὶ πολιτικὴν σηνείδῃσιν τοῦ λαοῦ, φρεσὶ δὲ τῆς νόσου εἶναι δύο : τὸ **σχολεῖον** καὶ ἡ **Βουλὴ**. Δὴλα δὴ ὁ σχολαστικισμὸς ἐν τῇ ἐκπαιδεύσει, καὶ ὁ δικηγορισμὸς ἐν τῇ πολιτικῇ ζωῇ. Ἐντεῦθεν προῆλθε-λέγει-ἡ νέκρωσις τοῦ πολιτικοῦ ἐνδιαφέροντος τοῦ λαοῦ καὶ ἡ ἀπώλεια τῆς ἐμπιστοσύνης του πρὸς τὸν πολιτικὸν κόσμον τῆς χώρας. Τὰ μάλιστα συνετέλεσαν εἰς τὴν ἐπιδείνωσιν τῆς καταστάσεως τὸ μὲν ὁ κατακερματισμὸς τοῦ φιλελευθέρου κόμματος, τὸν ὁποῖον θεωρεῖ ὡς «τὴν μεγαλειτέραν ζημίαν τῆς πολιτικῆς ἡμῶν ζωῆς καὶ ὡς ἀδίκημα κατὰ τῆς πατρίδος», τὸ δὲ ἡ σύνθεσις τοῦ ὑπαλληλικοῦ κόσμου, ὅστις κατὰ τὸ πλεῖστον διακρίνεται διὰ τὴν βραδυκινήσιαν, τὸν διστακτικόν, τὴν ἀπροθυμίαν, τὴν ἀντιδημοκρατικὴν σηνείδῃσιν· πάντα ταῦτα εἶνε, κατ' αὐτόν, παράγοντες κακοδιοικήσεως καὶ δυσφορίας.

Ἴνα ἡ κρίσις αὕτη θεραπευθῇ, φρονεῖ ὅτι δεόν νὰ ἐπέλθῃ **ριζικὴ ἀναμόρφωσις τῆς ἐθνικῆς ἀγωγῆς καὶ ἐκπαιδεύσεως**, ἐξοριζομένων τῶν νεκρῶν τύπων καὶ ἐξυπηρετουμένης τῆς ζωῆς καὶ ἀναπτυσσομένων τῶν ἠθικῶν καὶ πνευματικῶν δυνάμεων τοῦ λαοῦ. Πρὸς τούτοις ἄλλοι συντελεσταὶ τῆς διορθώσεως τῶν κακῶς ἐχόντων εἶνε ἡ ἐφαρμογὴ εὐρυτάτης αὐτοδιοικήσεως, ἢ ἀναδιοργάνωσις τοῦ ὑπαλληλικοῦ κόσμου δι' ἐιδικῆς μορφώσεως, ἢ μεταρρυθμίσις τῆς συνθέσεως τοῦ κοινοβουλίου, αἰρομένης τῆς ἐν αὐτῷ κυριαρχίας τῶν δικηγόρων, τῶν ἰατρῶν, τῶν ἀξιωματικῶν, καὶ εἰσαγομένων εἰς αὐτὸ ἀντιπροσώπων ἐκ τῶν τάξεων τῶν ἡγετῶν τῆς ἐργασίας καὶ τῶν συντελεστῶν τῆς οἰκονομικῆς εὐημερίας.

Ὁ ἡγέτης τοῦ λαϊκοῦ κόμματος κ. **Π. Τσαλδάρης** θεωρεῖ δύο τὰ «βασικά» ἑλληνικὰ προβλήματα : τὸ **ἐθνικὸν** ὡς πρόβλημα ἐθνικοῦ ἰδανικοῦ, καὶ τὸ **ἠθικὸν** ὡς πρόβλημα ἐσωτερικῆς ἀποκαταστάσεως περιλαμβανόμενον ἐντὸς τοῦ πολιτικοῦ πλανήτου. Μὰς λείπει, λέγει, ἐθνικὸν ἰδανικὸν καὶ πολιτικὴ ἠθικὴ. Καὶ τὸ μὲν **δεύτερον** πρόβλημα—τὸ τῆς **ἐλλείψεως ἠθικῆς πολιτικῆς**—ὀφείλεται, κατ' αὐτόν, εἰς τὴν ἔλλειψιν ἠθικῆς ἀντιλήψεως, εἰς τὴν παραβίασιν ὀρισμένως θεμελιωδῶν ἀρχῶν καθιερωθειῶν δι' αἵματος

και αγώνος αιώνων. Ου μόνον ηγνοήθη ὁ λαός, ἀλλὰ διεπράχθησαν ἄπειρα εἰς βάρος τῆς λαϊκῆς κυριαρχίας, οὕτω δὲ κατεστράφη τὸ αἴσθημα τοῦ ἐλευθέρου και κυριαρχοῦ πολίτου. Τὸ δὲ **πρῶτον** πρόβλημα φέρνει ὅτι ἐγκτεται εἰς τὴν μετὰ τὴν μικρασιατικὴν καταστροφὴν **κατάπαισιν τῆς ἐκδηλώσεως τοῦ ἐθνικοῦ ιδανικοῦ**. Διὰ τὰ ζήση εἰς λαὸς «πρέπει νὰ ἔχη ἐκτὸς τοῦ ιδανικοῦ τῆς ἐσωτερικῆς του ἀνασυγκροτήσεως και ἕνα ιδανικὸν ποὺ νὰ τὸ τοποθετῇ ἔξω τῶν συνόρων του», τὸ ὁποῖον δὲν εἶνε ἀπαραίτητον νὰ εἶνε πολεμικὸν ἢ κατακτητικόν, ἀλλὰ κάλλιστα δύναται νὰ εἶνε «ιδανικὸν ἐκπολιτιστικῆς συνεργασίας και ἐμπορικῆς διεισδύσεως», και νὰ στηρίζεται εἰς σταθερὰ ἐσωτερικὰ θεμέλια. «Μόνον ὅταν ἐπιτευχθῇ ἐσωτερικὴ ἀνασυγκρότησις συνειδεται θὰ εἰμπορέσωμεν νὰ εἴπωμεν ποῖον εἶνε τὸ ιδανικὸν μας τὸ ἐθνικόν». Διὰ τοῦτο ὅ,τι σήμερα προέχει εἶνε, κατ' αὐτόν, τὸ ζήτημα τῆς ἀποκαταστάσεως μιᾶς ἠθικῆς ἀντιλήψεως εἰς τὴν πολιτικὴν ζωὴν τοῦ τόπου.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

Ὁ Ἀπόστολος Μαρτῆνης περὶ τοῦ ἡμερολογίου.

«Λόγος» (Ἀριθμὸς φύλλου 1308, 25ης Μαρτίου 1899)

Ἐρώτησις.—Τίνα ὁ «Λόγος» ἔχει γνώμη περὶ τοῦ Γρηγοριανοῦ Ἡμερολογίου;

Ἀπόκρισις.—Τὰ περὶ τούτου ἀνάγονται εἰδικῶς εἰς τὸν κύκλον τῶν ἀστρονομῶν, διότι τὸ ζήτημα εἶνε ἀστρονομικὸν και οὐχὶ θεολογικὸν ἢ θρησκευτικόν. Ἐπομένως ἡ γνώμη τῶν ἀστρονόμων ἐπὶ ὑπολογισμῶν μαθηματικῶν στηριζομένη ἔχει κύρος. Κατὰ τὸ Γρηγοριανὸν ἡμερολόγιον ἡμεῖς οἱ Ἀνατολικοὶ ἀπισθοχωροῦμεν κατὰ 12 ἡμέρας. Μετὰ τρία δὲ ἔτη ἡ διαφορὰ θὰ γίνῃ 13 ἡμερῶν, διότι τὸ 1900 κατὰ μὲν τὸ Ἰουλιανὸν ἡμερολόγιον, τὸ εἰς ἡμᾶς ἰσχύον, εἶνε δίσεκτον, κατὰ δὲ τὸ Γρηγοριανὸν οὐχί. Ἐὰν δὲ τὸ Ἰουλιανὸν διατηρηθῇ θὰ συμβῇ ποτε ὥστε κατὰ τὸν Ἰούλιον νὰ ἔχωμεν χειμῶνα, κατὰ δὲ τὸν Ἰανουάριον θέρος! Κατὰ ταῦτα λοιπὸν τὸ Γρηγοριανὸν εἶνε τοῦ Ἰουλιανοῦ ὀρθότερον και δυνάμεθα νὰ ἀποδεχθῶμεν αὐτό, κατ' αὐτό διακανονίζοντες και τὸν τῶν ἐροτῶν μας κύκλον, ὅστις ἔχει κέντρον και βᾶσιν τὸ Πάσχα. Ἐὰν ὅμως δὲν ἀποδεχθῶμεν τὸ Γρηγοριανόν, δυνάμεθα τότε και ἄλλως νὰ ἀποφυγῶμεν τὰ χρονολογικῶς ἄτοπα περὶ ὧν ἀνωτέρω ἐροήθη. Ἴδου πῶς.

Ἀφοῦ προστεθῶσι 12 ἡμέραι εἰς τὴν χρονολογίαν μας νὰ ὀρισθῇ, ὅπως ἕκαστον 128^{ον} ἔτος μὴ εἶνε δίσεκτον, νὰ παραλείπηται, δηλαδὴ, μετὰ παρέλευσιν 128 ἔτων μία ἡμέρα. Οὕτω λαμβάνεται διὰ τῆς τροποποιήσεως ταύτης τὸ ἔτος ἴσον πρὸς 365 ἡμέρας ὃ ὥρας 48' και 45" ἐπομένως διαφέρει τοῦ τρο-

πικοῦ κατὰ 2 1)2 δευτερόλεπτα. Ἡ διαφορὰ αὕτη θὰ ἀποτελέσῃ μίαν ἡμέραν μετὰ πάροδον 34.560 ἔτων. Ἀλλὰ τότε δύναται νὰ ἀφαιρεθῇ μία ἡμέρα και τὸ ἡμερολόγιον νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸ ἴδιον δι' ἄλλην ἴσῃν περιόδον ἔτων. Καὶ τοιαύτη ἡ γνώμη ἀνδρῶν εἰδικῶς ἀσχολουμένων εἰς τὰ τῆς ἀστρονομίας και τῆς μαθηματικῆς. Τὸ ζήτημα δὲ εἶτε διὰ τῆς ἀποδοχῆς και καθιερώσεως τοῦ Γρηγοριανοῦ ἡμερολογίου λυθῇ, εἶτε διὰ μετὰ πάροδον ἔτων 128 ἀφαιρέσεως μιᾶς ἡμέρας, οὐδόλως ἐνδιαφέρει ἡμᾶς θεολογικῶς και θρησκευτικῶς, μηδὲ δύναται ἢ Δύσις νὰ καυχηθῇ ὅτι κατέχει τὴν ὀρθὴν τοῦ δόγματος τοῦ χριστιανικοῦ ὑπατύπωσιν, διότι κατέχει ἀκριβεστέραν τοῦ ἡμερολογίου ἔννοιαν κατ' ἀκριβεστέρους ὑπολογισμοὺς ἀστρονομικοὺς και μαθηματικοὺς νεωτέρων ἀστρονομικῶν παρατηρήσεων. Δυνάμεθα δὲ ἀσκανδάλιστως νὰ ἀποδεχθῶμεν τὸ Γρηγοριανὸν ἡμερολόγιον, ὡς μέχρι τοῦδε ἀποδεχόμεθα τὸ Ἰουλιανόν, διότι οὐδεμίαν ἢ τοιαύτη ἀποδοχὴ σχέσιν ἔχει πρὸς τὰ δόγματα τῆς πίστεως και τὰς δογματικὰς διαφορὰς, αἱ ὁποῖαι ὑπάρχουσι μετὰξὺ ὀρθοδόξων και παπικῶν και διαμαρτυρομένων. Τὰ τοιαῦτα, μόνῃ ἡ ἀμάθεια και ὁ φανατισμὸς ἐταύτισε και ταυτίζει μετὰ τῆς θρησκείας και τῶν χριστιανικῶν δογμάτων, ἴσως δὲ και νομίσωσι πολλοὶ τῶν παπικῶν θρίαμβον τοῦ παπισμοῦ, ἐὰν ἡ Ἀνατολὴ ἀποδεχθῇ ποτε τὸ Γρηγοριανὸν ἡμερολόγιον, ὅπερ ἔχουσι και αὐτοί. Ἀλλὰ τοιαύτη αὐτῶν δόξα ἐλέγχει φανατισμὸν και κουφόνειαν, διότι, ὡς εἶδομεν, μηδεμίαν σχέσιν ἔχει τὸ ζήτημα τοῦτο εἶτε οὕτως, εἶτε ἄλλως λυθῇ, πρὸς τὴν θρησκείαν, πρὸς τὴν θεολογίαν, πρὸς τὰ δόγματα τῆς χριστιανικῆς πίστεως. Ἡ λύσις τῶν τοιούτων ζητημάτων ἀνάγεται εἰς τὸν κύκλον τῶν ἀνθρωπίνων γνώσεων, τὰς ὁποίας ὁ ἀνθρώπος πορίζεται ἐκ τῶν ὑπολογισμῶν του και τῶν ἰδίων σκέψεων, και αἱ ὁποῖαι δὲν ἀντίκεινται εἰς τὴν θρησκείαν και τοὺς νόμους τῆς πίστεως τῆς σωτηριώδους, μηδὲ τῆς ἠθικῆς, μηδὲ εἰς τὴν θεολογικὴν ἐπιστήμην ἀντιβαίνουσιν, ἀλλὰ λογίζονται ἀδιάφοροι θρησκευτικῶς.

Διὰ τὴν Ἐκκλησίαν.

Ἐπὶ τὸν τίτλον τοῦτον ἡ «Ἐστία» ἀνέγραψε τὰ ἀκόλουθα: «Ἡ διαμαρτυρία τῆς Ἐκκλησίας διὰ τὸν ἀκήρυκτον οικονομικὸν διωγμὸν, ὃν ὑφίσταται ἀπὸ τινος ἐκ μέρους τοῦ Κράτους, δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἀφήσῃ ἀσυκίνητον κανένα Ἕλληνα και ἰδίως τοὺς ἀποτελοῦντας τὴν σημερινὴν τῆς χώρας Κυβέρνησιν. Τὰ πράγματα δὲ τίθενται ἀρεκτὰ σαφῶς, ὥστε νὰ ἡμπορῇ νὰ εἶναι σαφῆς και ἡ κυβερνητικὴ ἐνέργεια, τὴν ὁποίαν—ὡς ἐλπίζομεν—θὰ προκαλέσῃ ἡ διαμαρτυρία αὕτη. Τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος, ἀναγνωρίζον εἰς τὴν Ὀρθοδοξίαν διὰ τοῦ Συντάγματος τὸν ρόλον τῆς ἐπικρατοῦσης ἐν τῇ χώρῃ θρησκείας, ἔχει και ὀρισμένας ἀπαιτήσεις ἐναντι αὐτῆς, ἀπαιτήσεις ἀναγομένας εἰς τὸν καθημερινὸν βίον τῶν πολιτῶν. Μὲ ὀλίγας λέξεις, τὸ Κράτος ζητεῖ ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν νὰ ἐξασφαλίσῃ διὰ τῶν λειτουργῶν τῆς τῆν ἀνωτέραν ἠθικὴν διεύθυνσιν τῆς κοινωνίας. Πῶς, ὅμως, ἡμπορεῖ νὰ ἔχη τὰς ἀπαιτήσεις αὐτάς, ὅταν ὅχι μόνον δὲν παρέχη εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τὰ ἀπαραίτητα πρὸς τοῦτο ὕλικὰ μέσα

ἀλλ' ἀντιθέτως, τῆς ἀφαιρεῖ μὲ ἀρπακτικὸν κυριολεκτικῶς τρόπον τὴν περιουσίαν τῆς; Πῶς ἔμπορεῖ νὰ ἐκπληρώῃ τὸν ὑψηλὸν του προορισμὸν ὁ ἱερεὺς τοῦ χωρίου, ὁ ὁποῖος μισθοδοτεῖται μὲ 100 ἕως 150 δραχμὰς μηνιαίως καὶ ἀναγκάζεται νὰ ἐργάζεται μὲ ἡμερομίσθιον εἰς τοὺς ἀγροὺς διὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὸν ἄρτον τοῦ; Δὲν ζητεῖ σήμερον ἡ Ἐκκλησία χρήματα. Ζητεῖ ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον τὴν κατοχύρωσιν τῆς περιουσίας τῆς, ἡ ὁποία θὰ τῆς ἐπιτρέψῃ νὰ καταβάλῃ πραγματικὴν προσπάθειαν διὰ τὴν ἀγόρθωσιν τοῦ κλήρου. Τὴν ἀναγνώρισιν δὲ τοῦ δικαιωματὸς τῆς αὐτοῦ κανεῖς δὲν δικαιούται νὰ ἀμφισβητήσῃ».

Τὸ δὲ «Ἔθνος» ἐδημοσίευσεν ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἐκκλησίαν ζῶσαν» τὰ ἑξῆς: «Δὲν δυνάμεθα ἢ ὀλοφύχως νὰ ἐξάρωμεν τὴν ἐκδηλουμένην κίνησιν ὀλοκλήρου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, διερρημευούσης τὸ φρόνημα καὶ τὴν ἀξίωσιν καὶ τοῦ ἐφημεριακοῦ κλήρου ὅπως τεθῆ τέρμα εἰς τὴν ἀξιοθρήνητον διοικητικὴν καὶ οἰκονομικὴν κατάστασιν τῆς Ἐκκλησίας, προσελθούσης ἀπ' ἐνὸς ἐκ διαφόρων πιέσεων καὶ ἐπεμβάσεων εἰς τὴν ἐσωτερικὴν διοίκησιν αὐτῆς αὐθαγρέτων Κυβερνήσεων, οὕτως ὥστε νὰ καταστῇ ἀνεργάτιστος ἢ διοίκισις τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἀπ' ἑτέρου ἐκ τῆς διαρκοῦς καὶ συνεχοῦς ὑπὸ διαφόρους προφάσεις ἀφαιρέσεως τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας δι' ἄλλους σκοποὺς καὶ τῆς ἀστοργίας ἣν ἐπέδειξεν ἐκάστοτε ἡ Πολιτεία πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν, ἐγκαταλείψασα αὐτὴν εἰς τὴν τύχην τῆς... Θέλομεν νὰ ὑπάρχῃ ἑλληνικὴ Ἐκκλησία ἢ ὄχι; Ἀναγνωρίζομεν, ναὶ ἢ ὄχι, ὅτι ἡ ἐθνικὴ μας Ἐκκλησία, ἡ ὁποία ἀπείρους προσέφερεν ὑπηρεσίας εἰς τὸ ἔθνος, εἶνε ὀργανισμὸς χρήσιμος εἰς τὴν Πολιτείαν καὶ τὴν Κοινωνίαν μας καὶ ἀπαραίτητον στοιχεῖον κοινωνικῆς ἀναμορφώσεως καὶ κήρυξ διαρκύσιος τῶν ἠθικῶν ἐκείνων ἰδεῶν, αἰτινες συγκρατοῦσι μίαν Κοινωνίαν ἀπὸ τῆς ἐξολισθησῆος εἰς ἠθικὴν ὀνισσοροπίαν καὶ ἀπὸ τῆς δηλητηριάσεως αὐτῆς ὑπὸ ῥοπῶν καὶ ρευμάτων ἀνατρεπτικῶν τοῦ κοινωνικοῦ καθεστώτος; Ἐάν ναί, τότε ὀφείλει ἡ Κυβέρνησις καὶ ἡ Ἐθνικὴ Ἀντιπροσωπεία σοβαρῶς νὰ μελετήσωσι τὴν κατάστασιν καὶ νὰ παράσχωσιν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ἐν εὐρύτητι καὶ ἐπαρκείᾳ ὅλα ἐκεῖνα τὰ μέσα, τὰ ὁποῖα θὰ συντελέσωσιν εἰς τὴν ἀναβίωσιν αὐτῆς καὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς μεγάλης αὐτῆς ἀποστολῆς ἐν τῇ ἑλληνικῇ μας Κοινωνίᾳ.

Ἐξητήθη, καὶ λίαν εὐλόγως, ὑπὸ τῆς Ἱεραρχίας, πρὸς περιορισμὸν ἐν τῷ μέλλοντι πάσης περαιτέρω δημοτικῆς διαθέσεως τῆς περιουσίας αὐτῆς καὶ πρὸς παγίωσιν μιᾶς στερεᾶς οἰκονομικῆς βάσεως ἐπὶ τῆς ὁποίας νὰ δύναται νὰ στηρίξῃ τὴν οἰκονομικὴν ἐπάρκειαν ὀλοκλήρου τοῦ κλήρου, ὅπως τεθῆ διάταξις ἐν τῷ Συντάγματι κηρύττουσα ἐφεξῆς ἂ ν α π α λ λ ο τ ο ν π ἄ σ α ν τὴν ὑπάρχουσαν ἢ κτηθησομένην ἐκκλησιαστικὴν περιουσίαν. Τίς δύναται νὰ ἀρνήθῃ ὅτι ἐν τῇ Χώρα ταύτῃ, ὅπου τόσον συχνὰ κυβερνητικὰ μεταβολαὶ καὶ ἐναλλαγὰι ἀντιλήψεων τῶν κυβερνῶντων θέτουσιν ἐν κινδύνῳ πᾶσαν ἰδιοκτησίαν, ὅτι τοιαύτη ἀξίωσις συνταγματικῆς κατοχυρώσεως εἶναι τὸ μόνον μέσον, διὰ τοῦ ὁποίου θὰ ἐπέλθῃ ἡ ἐξασφάλισις τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας; Καὶ τί θὰ ἠδύνατό τις νὰ ἀντιτάξῃ κατὰ τῆς λογικωτάτης ταύτης ἀξιώσεως τῆς Ἱεραρχίας, ἐάν ὄντως ὑπάρχῃ ἢ διάθεσις τῆς πραγ-

ματικῆς προστασίας ὑπὸ τοῦ Κράτους καὶ ὑποστηρίξεως τῆς Ἐκκλησίας; Ζητεῖται ἐπὶ πλέον ὅπως τύχῃσι τῆς ψήφου τῆς Βουλῆς ἐν οἰκονομικὸν νομοσχέδιον ἐκπονηθὲν ὑπὸ τῆς Ἱεραρχίας ἐπὶ τῇ δάσει κεκτημένης πείρας καὶ ἐν ἑτερον τοιοῦτον Καταστατικῷ Χάρτῳ τῆς Ἐκκλησίας, καθορίζοντος τὴν διοίκησιν αὐτῆς καὶ τὰς σχέσεις Πολιτείας καὶ Ἐκκλησίας οὕτως ὥστε ἐν ἀρμονίᾳ σχέσεων καὶ διακρίσεως δικαιοδοσίας νὰ δύναται ἡ Ἐκκλησία νὰ καταστῇ ὄντως στῆλος καὶ ἐδραῖωμα τῆς Πολιτείας καὶ τῶν ἐθνικῶν ἰδεωδῶν διὰ τῆς ἀσκήσεως ἐλευθέρως δρασέως ἐντὸς τοῦ πνευματικοῦ καὶ ἠθικοῦ πλαισίου ἐν ᾧ ἔξῃ καὶ δρᾷ καὶ κινεῖται ἡ Ἐκκλησία. Ἐπανοῦντες τὴν ἐνέργειαν ταύτην τῆς Ἑλληνικῆς Ἱεραρχίας καὶ ἐξαιρούντες τὸν ἐξῆχος ἐθνοφελῆ καὶ κοινωνιστικὸν σκοπὸν τῶν αἰτημάτων αὐτῆς, συνηγοροῦμεν ἀνεπιφυλάκτως ἐπὶ τῆς ἐπιρρώσεως τοῦ ζήλου τῶν ὀργάνων τῆς Ἐκκλησίας διὰ τῆς ἀποδοχῆς τῶν δικαιῶν αὐτῆς αἰτημάτων, διότι τοῦτο ἀσφαλῶς εἶνε καὶ ἡ ἐπιθυμία παντὸς τοῦ ἑλληνικοῦ Λαοῦ. Μὲ μίαν λέξιν, θέλομεν Ἐκκλησίαν ζῶσαν, ἀνεπηρέαστον ἐν τῇ ἀσκήσει τῶν καθηκόντων αὐτῆς καὶ οἰκονομικῶς ἀνθηρᾶν, ὅπως ἀπερίσπαστος χωρὶ πάντοτε εἰς τὸ ὑψηλὸν αὐτῆς ἔργον. Θέλομεν τὴν Ἐκκλησίαν μας, τὴν τόσον ἐμφαντικῶς ὑπὸ τοῦ Συντάγματος ἀναγνωριζομένην ὡς ἐπικρατοῦσαν, νὰ μὴ εἶνε μειωμένη τοῦλάχιστον ἀπέναντι τῶν λοιπῶν ἐν τῷ Κράτει θερμοκευμάτων, τῶν ὁποίων, διὰ γνωστοὺς λόγους, τὰ δίκαια καὶ τὴν αὐτοτέλειαν οὐδεὶς τολμᾷ νὰ θίξῃ».

Δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἔχουν αἱ ἀξιώσεις τῆς Ἐκκλησίας ἐν τῇ κοινῇ γνώμῃ ἀπήγησιν διάφορον τῆς ἐν τοῖς ἄρθροις τῶν ἐφημερίδων τούτων παρατηρουμένης. Ὁ ὀρθόδοξος ἑλληνικὸς λαὸς ἐνδιαφέρεται νὰ μάθῃ ἀπαξ καὶ διὰ παντὸς ἂν τὸ κράτος τοῦτο ἔχῃ καὶ θὰ ἔχῃ Ἐκκλησίαν, ἢ ὄχι. Ἐκκλησίαν ὄχι τῶν ἐξωτερικῶν τῆς λατρείας τύπων, διὰ τοὺς ὁποίους εἶνε κατάλληλος οἰουδήποτε γνωρίζων ἢ ἡμιγνώσκων ἀπλῆν ἀνάγνωσιν ἱερῶν, ἀλλὰ συγχρονισμένην, ἥτοι ἱκανὴν νὰ διδάσκη καὶ νὰ φρονηματίξῃ καὶ νὰ ἠθικοποιῇ καὶ νὰ φιλανθρωπεύεται. Ἡ πολιτεία δὲν δύναται νὰ παρορᾷ τοῦ λαοῦ τὸ ἐνδιαφέρον τοῦτο.

Οἱ πλόκαμοι

Τηλεγράφημα ἐκ Ρώμης ἐκόμισε καὶ πρὸς ἡμᾶς τὴν εἶδησιν, ὅτι ἡ Α.Α. ὁ Πάπας Ρώμης θὰ εἰσαρστηθῇ νὰ παράσχῃ τὴν συγκατάθεσιν του ὅπως ἰδρυθῆ, ἐν Ρόδῳ ἢ νέα λατινικὴ ἀρχιεπισκοπὴ, τὴν ὁποίαν ὑπέδειξεν ὡς ἀναγκαίαν ἢ ἀρμοδίαν τοῦ Βατικανοῦ Σύνοδος. Ἄς μὴ ἐρωτηθῇ ποῖος εἶνε ὁ λόγος, διὰ τὸν ὁποῖον ἐπὶ τόσους μὲν αἰῶνας ἡμελήθησαν ὑπὸ τῆς Ἁγίας Ἐδρας τὰ θερησκευτικὰ συμφέροντα τῶν ἀνεπάρκτων ἐν Ρόδῳ ὀπαδῶν τοῦ δυτικοῦ δόγματος, τὰ ἀνέστρεψε δ' ἐκ τῆς λήθης ἢ ἀρμοδία τοῦ Βατικανοῦ σύνοδος» μετὰ τὴν ὑπὸ τῶν Ἰταλῶν κατὰ ληψιν τῶν Ἀωδεκανήσεων, καὶ δὴ κατὰ τὴν περίοδον τῆς ἀσκουμένης ἐπὶ τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον πιέ-

σεως ὅπως ἀνακηρύξη εἰς «αὐτοκέφαλον Ἐκκλησίαν» τὸ σύστημα τῶν δωδεκανησιακῶν ὀρθοδόξων μητροπόλεων. Διὰ τῆς εἰσβιαζομένης «αὐτοκεφαλοποιήσεως» ἀποκοπτομένου παντὸς πρὸς τὴν Μεγ. Ἐκκλησίαν δεσμοῦ τῶν ὑπὸ τὴν ἰταλικὴν δεσποτείαν μητροπόλεων τούτων, εὐρὴ διανοίγεται τὸ στάδιον τῆς λατινικῆς μεταξὺ τοῦ ὀρθοδόξου δωδεκανησιακοῦ πληθυσμοῦ προπαγάνδας, πρὸς τοῦτο δὲ πρέπει νὰ ὑπάρῃ ἐπὶ τόπου τὸ κέντρον τῆς συστηματικῆς αὐτῆς ὁργανώσεως ὑπὸ μορφὴν «λατινικῆς ἀρχιεπισκοπῆς», ἣτις, ἔαν πρὸς τὸ παρὸν θὰ εἶνε ἐστερημένη πιστῶν, θὰ ἀλιεύσῃ τούτους βραδύτερον διὰ τῶν ἀπλωθησομένων τῆς προπαγάνδας δικτύων.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας ἐξηκολούθησε τὰς ἐργασίας αὐτῆς κανονικῶς, συνερχομένη σχεδὸν καθ' ἑκάστην, πλὴν τῆς Κυριακῆς. Ἐκτὸς τῶν τριῶν κεφαλαιωδῶν ζητημάτων, ἅτινα ἀπασχόλησαν αὐτήν, ἐξήτασε καὶ διάφορα ἄλλα ζητήματα, προβληθέντα ὑπὸ τοῦ Μακ. Προέδρου ἢ τῶν Σεβασμιωτάτων Ἱεραρχῶν.

—Πρὸς τοῖς ἄλλοις ἢ Ἱερά Σύνοδος ἀπεφάσισεν ὅπως δημοσιευθῇ ἢ ἐν τῷ παρόντι φύλλῳ παρατιθεμένη Ἀνακοίνωσις πρὸς διάψευσιν ἐξαμβλωματικοῦ δημοσιεύματος εὐρέως διαδοθέντος πρὸς σκανδαλισμὸν τοῦ λαοῦ.

—Ἐξ ἀφορμῆς ὑποβληθέντος ὑπομνήματος τῶν λεγομένων Παλαισημερολογιῶν ὁμοφώνως ἀπεφάσισεν ἡ Ἱερά Σύνοδος ὅπως μὴ συζητηθῇ κἀν τὸ λελυμένον ἤδη τοῦτο ζήτημα καὶ ὅπως νουθετηθῶσιν οἱ παλαισημερολογῖται ἵνα πειθαρχήσωσι τῇ Ἐκκλησίᾳ, Ταυτοχρόνως δὲ ὅπως παρακληθῇ ἡ Κυβέρνησις ἵνα ἐφαρμοζῇ τοὺς κειμένους νόμους καὶ ὑποστηρίξῃ τὴν Ἐκκλησίαν καὶ ἐν τούτῳ τῷ ζητήματι.

—Κατὰ τὴν συνεδρίαν τοῦ Σαββάτου, συγκροτηθεῖσαν ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ, μακρὰ διεξήχθη συζήτησις περὶ τῆς καθόλου καταστάσεως τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν μέσων τῆς διορθώσεως, ἀνετέθη δὲ εἰς τὸν Μακ. Πρόεδρον ὅπως συντάξῃ σχετικὸν πρόγραμμα ἐνεργείας τῆς Ἐκκλησίας. Πρὸς τοῖς ἄλλοις προτάσει τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου, ἀπεφασίσθη ὅπως ἐπὶ τῇ ἑβδομηκοστῇ ἐπετείῳ τοῦ θανάτου τοῦ Μεγάλου Διδασκάλου τοῦ Γένους καὶ ἐνδόξου κληρικοῦ Κωνσταντίνου Οἰκονόμου τοῦ ἐξ Οἰκονόμων, συμπιπτούσῃ τῇ 9 Μαρτίου 1927, τελεσθῶσι μνημόσυνα καὶ τιμηθῇ ἡ μνήμη προσηκόντως αὐτοῦ.

—Παραιτηθέντος τοῦ ἡγουμένου τῆς Ἱεράς Μο-

νῆς Κερνίτης τῆς Μητροπόλεως Γόργυνος Παΐσιου Ρήγα, διορίσθη κατὰ μετὰπεμπιν ἡγούμενος μὲν αὐτῆς ὁ ἱεροδ. τῆς Ἱεράς Μονῆς «Τιμίου Προδρόμου» Καλλίστρατος Δημητράκοπουλος, σύμβουλοι δὲ αὐτῆς οἱ μοναχοὶ ταύτης Γαβριὴλ Μπούρας καὶ Ἀβέρκιος —Κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς Δευτέρας ἐξ ἀφορμῆς τῶν δημοσιευθέντων ἐν τῷ τύπῳ γνωμῶν καὶ σκέψεων τοῦ κ. Διευθυντοῦ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου περὶ τῶν οἰκονομικῶν τῆς Ἐκκλησίας, ἐξηγήθη ὅτι ἀφειρητὰ τῶν γνωμῶν καὶ σκέψεων αὐτοῦ εἶναι ἢ προὑπόθεσις ὅτι θ' ἀποδοθῇ ὀλόκληρος ἢ ὑπάρχουσα περιουσία εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ ὅτι θὰ μείνῃ αὕτη ἄθικτος καὶ ἀναπαλλοτρίωτος, πρὸς δὲ τούτοις ὅτι θὰ πραγματοποιηθῶσι τὰ προτεινόμενα μέτρα οἰκονομικῶν, ἐνῶ δὲν φαίνεται τοῦτο δυνατόν, καὶ τέλος ὅτι πρόκειται ἐν ταῖς γνώμαις καὶ ταῖς σκέψεσι ταύταις μόνον περὶ τοῦ Γεν. Ἐκκλησ. Ταμείου, οὐχὶ δὲ περὶ τοῦ ὅλου οἰκονομικοῦ ζητήματος τῆς Ἐκκλησίας. Δυστυχῶς ὅμως εἰς ἀντιπροσωπείαν τῆς Ἱεραρχίας ἢ Κυβερνήσεως ἐδήλωσεν ὅτι πρωτίιστα πάντων τὸ ἀναπαλλοτρίωτον τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας ἀντιβαίνει εἰς τὴν ἀγροτικὴν αὐτῆς πολιτικὴν.

—Κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς Τρίτης μετὰ τὴν ἐξέτασιν διαφόρων ἄλλων ζητημάτων, ἐνεκρίθη σχέδιον τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 26 Σεπτεμβρίου 1925 Νομ. Διατάγματος κατὰ δὲ τὴν συνεδρίαν τῆς Πέμπτης σχέδιον τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 4 Νοεμβρίου 1926 Νομ. Διατάγματος καὶ τινων ἄρθρων τοῦ Ἐνοριακοῦ νόμου. Ὡσαύτως μακρὸς ἐγένετο λόγος περὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἐκπαιδευτικῆς μεταρρυθμίσεως.

—Ἐν τῇ χθρσινῇ συνεδρίᾳ τῆς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, μετὰ τὴν ἐξέτασιν καὶ ἔγκρισιν σχεδίου τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 4 Νοεμβρίου 1926 Νομ. Διατάγματος, ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος ἀνέπτυξε τὸ πρόγραμμα τῆς ἐπιβαλλομένης τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐνεργείας, ὑποδείξας, πρὸς τοῖς ἄλλοις, τὴν ἀνάγκην ἰδρύσεως εἰδικοῦ «Ταμείου κηρύγματος καὶ φιλανθρωπίας» δι' ἅπασαν τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος. Τοῦτο δὲ καὶ ἐνεκρίθη. Ταῦτοχρόνως δ' ἐνεκρίθη ὑπόμνημα πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, δι' οὗ ἡ Ἱεραρχία, ἐκθέτουσα τὴν καθόλου κατάστασιν τῆς Ἐκκλησίας, ὡς αὕτη διεμορφώθη ἐκ τῆς πρὸς αὐτὴν στάσεως τῆς Πολιτείας, ζητεῖ τὸν καταρτισμὸν κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς, ἣτις μετὰ τῆς Ἱεραρχίας νὰ ἐξετάσῃ τὸ ὅλον ἐκκλησιαστικὸν ζήτημα ἀπὸ τε διοικητικῆς καὶ οἰκονομικῆς ἐπόψεως.

—Ὁ ἐν Ἀθήναις Πρεσβευτὴς τῆς Ἀγγλίας ἐπεσκέφθη χθρς περὶ τὴν μεσημβρίαν τὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπον καὶ παρέμεινε παρ' αὐτῷ ἐπὶ μακρόν. Κατὰ δὲ τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην ἐπεσκέφθη αὐτὸν ὁ Πρεσβευτὴς τῆς Τσεχοσλοβακίας.

—Δι' ἐγγράφου τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης παρεκλήθη ἡ Ἱ. Σύνοδος ὅπως παραγγείλῃ τοὺς ἱερεῖς τῶν μικτῶν ἰδίᾳ Κοινοτήτων, ἔνθα δὲν ἐπεξετάθη εἰσέτι ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ νόμου 2430 τοῦ 1920, ἵνα, ὅταν τελῶσι βάπτισιν παιδίου, γεννηθέντος εἰς πόλιν ἐν ἣ ἐφαρμόζεται ὁ νόμος, εἰδοποιῶσι τὸν ληξιαρχον τῆς πόλεως ἐν ἣ ἐγεννήθη τὸ παιδίον κλπ.

Συριανός, ἄτε τῆς Μονῆς μὴ ἔχουσης ἱκανὸν ἀριθμὸν μοναστῶν πρὸς ἐκλογὴν.

— Ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ναυπακτίας διωρίσθη Γραμματεὺς τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ναυπακτίας ὁ Παναγ. Γαλάνης.

— Διὰ τοῦ ἀπὸ 17 Ἰανουαρίου ἐ. ἔ., ἐκδοθέντος καὶ τῆ 21 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 12 φύλλῳ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως δημοσιευθέντος Διατάγ. τὸ χωρίον Μέση, ἀποσπώμενον τῆς ἐνορίας τοῦ χωρίου Τζάδου, ὑπάγεται εἰς τὸν ἐνοριακὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου τοῦ χωρίου Στενῆς.

— Ἐνεργηθείσης ἐκλογῆς τοῦ ἡγουμένου τῆς Ἱ. Μονῆς Ἁγίου Γεωργίου Φενεοῦ Κορινθίας ἀντὶ τοῦ παραιτησαμένου Γενναδίου Πίττα, ἐξελέγη τοιοῦτος ὁ Π. Σταματόπουλος ἱερομόναχος.

— Σεμνοπρεπεστάτη ἐτελέσθη τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐν τῷ Ἀρχιεπισκοπικῷ παρεκκλησίῳ τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου ἡ ἐτησία τελετὴ ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς «ἡμέρας παγκοσμίου προσεχνῆς ὑπὲρ τῶν φοιτητῶν». Κατὰ τὴν τελετὴν ἐψάλε κατανυκτικώτατα χορὸς ἐκ τῶν τελειοφοίτων τῆς Ριζαρείου Ἐκκλησ. Σχολῆς ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ καθηγητοῦ αὐτῶν κ. Κωνστ. Παπαδημητρίου, διευθυντοῦ τοῦ «Μουσικοῦ Λυκείου» Ἀθηνῶν, ἐδεήθησαν δὲ ὑπὲρ τῶν φοιτητῶν κληρικοί φοιτηταὶ τῆς Θεολογ. Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ὁμίλησεν ἐπικαίρως πρὸς τοὺς συγκεντρωθέντας φοιτητὰς ὁ καθηγητὴς τῶν θρησκευτικῶν κ. Δ. Κουϊμουτσόπουλος. Εἰς τὴν τελετὴν παρέστησαν καὶ καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου.

— Ὁ Καθηγητὴς τῆς Πρακτ. Θεολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ κ. Ἀμ. Ἀλιβιζάτος ἐποιήσατο τῆ παρελθούσῃ Παρασκευῇ ἐπὶ τοῦ θέματος «Εἶναι ὁ φοιτητὴς κοινωνικὸς παράγων ;» ἐνδιαφέρουσαν διάλεξιν ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Φιλοσ. Σχολῆς ἀσφυκτικῶς πεπληρωμένη ὑπὸ φιλομαθῶν φοιτητῶν. Ἡ διάλεξις ὁργανώθη ὑπὸ τοῦ φοιτ. τμήματος τῆς Ν.Α.Ν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Κατὰ στατιστικὴν τῆς Μ. Ἀρχιεπισκοπίας περὶ τῶν ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ Κιπύλεως τελεσθέντων θρησκευτικῶν γάμων, τῷ 1923 συνήφθησαν ἐν ὄλῳ 1048, τῷ 1924 ἐν ὄλῳ 907, ἔξ ὧν 7 μικτοὶ τῷ 1925 ἐν ὄλῳ 463, ὧν 16 μικτοὶ καὶ τῷ 1926 ἐν ὄλῳ 251, ὧν 9 ὑπῆρξαν μικτοί.

— Ἐξαροτονήθη ἐν Προβέξῃ τῆ 9 παρελθ. μηνὸς εἰς ἀρχιερεῖα ὁ ἐρημισμένος βροηθὸς ἐπίσκοπος Φωκικῆς τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Νικοπόλεως καὶ Προβέξης κ. Ἰωακείμ.

— Γράφει ἡ «Ὁρθοδοξία» (Α' 10) : «Ἐπειδὴ τινες τῶν ἐν Ἑλλάδι προσφύγων κληρικῶν ἐξακολουθοῦσιν ἵνα προεδρεύωσι τῶν προσωρινῶν προσφυγικῶν Συμβουλίων ὡς ἀναπρόσωποι τῶν ἐν Τουρκίᾳ μητροπόλεων ἢ μητροπολιτῶν, ἐνεκρίθη συνοδικῶς, ὅπως

μηδεὶς τῶν ἐν Ἑλλάδι κληρικῶν φέρῃ ἢ παρουσιάσῃται ἔχων τοιαύτην ιδιότητα μητροπολιτικοῦ ἀντιπροσώπου, μηδὲ χρησιμοποῖ τίτλους ἐν ἐπικεφαλίδι ἐγγράφου καὶ σφραγίδα μητροπόλεων ἐν Τουρκίᾳ εὐρισκομένων, ἀντὶ τῆς δὲ τὴν προεδρικὴν αὐτῶν ιδιότητα ἐκ μόνης τῆς νομίμου ἐκλογῆς αὐτῶν ὡς προέδρων τῶν διαληφθέντων συμβουλίων καὶ περιορίζονται εἰς τὰ καθήκοντα τῆς προεδρείας τῶν τελευταίων τούτων, ὧν ὁ σκοπὸς καὶ τὸ ἔργον ἀποβλέπει εἰς τὴν ἐξυρηρέτησιν ὑλικῆς φύσεως ὑποθέσεων, γενικῶν τε καὶ ἰδιωτικῶν, τῶν προσφύγων. Ἐνετάλησαν οἱ ὡς ἄνω κληρικοὶ μετ' αὐστηρᾶς συστάσεως ὅπως ἀπαρεγκλίτως συμμορφωθῶσι πρὸς τὴν ἀπόφασιν ταύτην».

— Πρὸς ὀριστικὴν διευθέτησιν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ τῆς Ἀλβανίας ζητήματος ἐθεωρήθη ὑπὸ τῆς Ἱ. Συνόδου ἀναγκαῖον ὅπως καὶ πάλιν μεταβῇ εἰς Τύραννα ἐξαρχικῶς ὁ σεβ. Μητροπολίτης Τραπεζούντος κ. Χρύσανθος.

— Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν ἑορτῶν τῶν Χριστουγέννων καὶ τῆς Πρώτης τοῦ νέου ἔτους ἀνηλλάγησαν θερμοτάται ἐπιστολαὶ μετὰ τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βασιλείου Γ' καὶ τοῦ σεβασ. Ἀρχιεπισκόπου Οὐψάλης κ. Νάθαν Σέδεσμπλου. Τὸ γράμμα τοῦ σεβ. Οὐψάλης ἐδημοσίευσεν ἐν μεταφράσει ἡ «Ὁρθοδοξία».

— Ἐν Χάλκῃ ἐξεδήμησε πρὸς Κύριον τῆ 16 παρελθόντος Δεκεμβρίου ὁ ἀπὸ πολλοῦ ἐφησυχάζων Μητροπολίτης πρῶην Κῆρον Παῦλος, ἐκηδεύθη δὲ τῆ ἐπαύριον καὶ ἐτάφη ἐν τῷ κοινοτικῷ νεκροταφείῳ τῆς Χάλκης. Ὁ μεταστάς μητροπολίτης εἶχεν ἡλικίαν 87 ἐτῶν.

— Ἐν στατιστικῇ τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Θυατείρων δημοσιουμένης ἐν τῇ «Ὁρθοδοξίᾳ», παραλαμβάνομεν τοὺς κάτωθι σχετικὸς πρὸς τὴν ἐν τῇ Δ. Εὐρώπῃ ὀρθόδοξον ἑλληνικὴν διασπορὰν ἀριθμούς : Ἐν Ἀγγλίᾳ ὑπάρχουσι 5 ὁργανωμέναι ἑλλην. Κοινότητες, Λονδίνου (4000 μέλη), Μάντσεστερ (200), Λιβερπούλης (50), Κάρδιφ (88), μετὰ 7 ἱερέων καὶ 1 διακόνου. Πλὴν δὲ τούτων ὑπάρχουσιν Ἕλληνες ἀνοργάνωτοι ἐν Γλασκῶβη (50 ἄτομα), Newcastle (40 οἰκογένεια), Hull (50 ἄτομα) καὶ ὀλίγοι ἐν Ἐδιμβούργῳ καὶ Aberdeen τῆς Σκωτίας. Οἱ ὀρθόδοξοι οὗτοι ἐξυπηρετοῦνται δι' ἐκτάκτων πνευματικῶν περιοδεῶν τῶν ἐν Λονδίῳ ἱερέων. — Ἐν Γαλλίᾳ ὑπάρχουσι 5 ὁργανωμέναι ὀρθόδ. ἑλλην. κοινότητες, Παρισίων (20000), Μασσαλίας (5000 περ.), Λυών, Ricamerie—St. Etienne (250 μέλη) καὶ Γρενόβλης (160 οἰκογένεια) μετὰ 7 ἱερέων. Ὑπάρχουσιν ἐπίσης πυκναὶ ομάδες ἑλλήνων ἐργατῶν ἐν διαφόροις πόλεσι τῆς Γαλλίας ἐξυπηρετούμεναι θρησκευτικῶς ὑπὸ τῶν ἐν Μασσαλίᾳ ἱερέων. Ἀπαντες οἱ ἐν Γαλλίᾳ Ἕλληνες ὑπολογίζονται εἰς 60000. — Ἐν Γερμανίᾳ ὑπάρχουσι 4 ὁργανωμέναι κοινότητες, Λειψίας, Μονάχου (160 μέλη), Κολωνίας καὶ πέριξ (25 μέλη) καὶ Δρέσδης (ὑπὲρ τὰ 300 μέλη) μετὰ 4 ἱερέων. Ἐτέ-

θησαν ἐσχάτως αἱ βάσεις πρὸς ἀναδιοργάνωσιν τῆς ἐν Βερολίῳ παροικίας, περιλαμβανούσης ἤδη 120 ὁμογενεῖς καὶ ἰσαριθμούς φοιτητάς, ἐπίσης δὲ μελετᾶται καὶ ἡ ἀνασύστασις τῆς ἐν Ἀμβούργῳ κοινότητος ἐχούσης ὑπὲρ τοὺς 200 ὁμογενεῖς. Ἕλληνες διεσπαρμένοι ὑπάρχουσι καὶ εἰς διαφόρους ἄλλας πόλεις τῆς Γερμανίας ἐξυπηρετούμενοι ὑπὸ τῶν ἱερέων Λειψίας καὶ Μονάχου.—Ἐν Βελγίῳ ὑπάρχει μία ἑλλην. κοινότης, ἡ τῆς Ἀμβέρσης, ἐν Βρυξέλλαις δὲ οἰκοδομεῖται ἑλληνικὸς ὁρθόδ. ναὸς καὶ ὑψίσταται ἀδελφότης ἑλληνίδων κυριῶν. —Ἐν Ἑλβετίᾳ ἐπίσης ὑπάρχει μία παροικία, ἡ τῆς Λωζάννης, ἔχουσα περὶ τὰς 20 οἰκογενεῖας καὶ ἴδιον ναόν. Καὶ ἡ παροικία αὕτη, ὡς καὶ ἡ τῆς Ἀμβέρσης, ἔχει ἴδιον ἱερέα.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΥΠΡΟΥ

Εἰς τὸ περὶ τῆς Προσυνόδου γράμμα τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου ἀπαντῶν ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου ἀπὸ 10 Ἀπριλίου π. ἔ. ἐπληροφόρησεν ὅτι ἀνεκοίνωσε μὲν τὸ ζήτημα εἰς τὴν Ἱεραρχίαν τῆς Νήσου, συγκαλεῖ δ' αὐτὴν προσεχῶς ἵνα ἀποφανθῇ σχετικῶς.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΣΙΑΣ

Κατὰ τὸν παρελθόντα Σεπτέμβριον συνῆλθεν ἡ τακτικὴ «Πλήρης Ἱερά Σύνοδος τῆς Ὁρθοδόξου Οὐκραϊνικῆς Ἐκκλησίας», ἐν ἣ ἀνεγνώσθη μὲν ἐπιστολὴ τοῦ Μακ. Πατριάρχου Ἱεροσολύμων πρὸς τὴν «Ι. Σύνοδον τῆς Παρρωσικῆς Ὁρθοδ. Ἐκκλησίας» ἀναγνωρίζοντος ταύτην καὶ βεβαιούντος τὴν πρὸς αὐτὴν κανονικὴν κοινωσίαν, ἀπεφασίσθη δ' ὅπως παρακληθῆ δι' εἰδικῶν γραμμάτων ἡ Α. Θ. Π. ὁ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας ὅπως ἀναγνωρίσῃ τὴν αὐτοκέφαλον Οὐκραϊνικὴν Ἐκκλησίαν. Πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν θὰ ἐπισκεφθῆ τὸ Οὐκουμ. Πατριαρχεῖον εἰδικὴ πρεσβεία ἐκ τῶν μητροπολιτῶν Κιέβου καὶ Ὁδησσοῦ, ἧς καὶ θὰ διαφανισθῆ περὶ τῆς μελλούσης νὰ συγκαληθῆ «Προσυνόδου». Ἀπεφασίσθη ὡσαύτως ὅπως τῇ 11 Μαΐου π. ἔ., συνέλθῃ «Προκαταρκτικὴ Συνδιάσκεψις» ἀπαρτισησομένη ἐκ τῆς πλήρους Ἱ. Συνόδου καὶ ἐκ πάντων τῶν Ἐπισκόπων τῆς Ὁρθ. Οὐκραϊνικῆς Ἐκκλησίας, γίνονται δὲ νέαι ἀπόπειραι πρὸς ἔνωσιν τῶν Τυχοδικῶν καὶ τῶν Βισκοβιτῶν ὑπὸ τὴν διοίκησιν τῆς Οὐκραϊνικῆς Ἐκκλησίας. Ἐν Οὐκραϊνικῇ ἀποκλειστικῶς γλώσσῃ θὰ ἐξεδίδετο καὶ νέον περιοδικὸν ἀπὸ τῆς 1ης παρελ. μηνός.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΦΙΛΛΑΝΔΙΑΣ

ὁ σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Καρελίας καὶ πάσης Φιλανδίας κ. Γερμανὸς δι' ἐπιστολῆς αὐτοῦ πρὸς τὸ Οἰκουμ. Πατριαρχεῖον ἐπληροφόρησεν ὅτι, τὸ ἀπὸ τοῦ 1918 ὑψιστάμενον ἐν Σορδάβαλα τετρατάξιον ὁρθόδοξον σεμινάριον προήχθη ἐσχάτως κυβερνητικῇ ἀποφάσει εἰς ἑξατάξιον ἀνωτέραν Σχολὴν πρὸς μόρφωσιν κλήρου διὰ τὴν ἐν Φιλλανδίᾳ ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν, διατελοῦσαν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας, καὶ τοῦ ὁρθοδ. ἐκκλησ. συμβουλίου τῆς Φιλλανδίας.

ΚΥΡΙΑΚΟΔΡΟΜΙΟΝ

Ἡμερομηνία	Κυριακαὶ Εὐαγγελίων	Κυριακαὶ Ἀποστόλων	Ἑορταζόμενα	Ἡχοί
ΜΑΡΤΙΟΣ	6 Κυρ. Τυροφάγου	Κυρ. Τυροφάγου	Δ'	δ'
13	> Α' Νηστειῶν	> Α' Νηστειῶν	Ε'	πλ. α'
20	> Β' Νηστειῶν	> Β' Νηστειῶν	Στ'	πλ. β'
27	> Γ' Νηστειῶν	> Γ' Νηστειῶν	Ζ'	βαρῶς

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΣΥΛΟΝ ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ

Συνοπτικὴ κατάστασις Ἀπολογισμοῦ Χρήσεως 1926

ΕΣΟΔΑ

1) Ὑπονον Ταμείου 1 1 26	2.016.20	
2) Ἐπιχορήγησις Μαζαρωιότητος Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν	10.000.—	
3) Λογὰ κ. Μενάκη	50.000.—	
4) Συνδρομαὶ Τακτικαὶ καὶ Ἑκτακτοὶ Φιλανθρῶπ. ἰδιωτῶν πρὸς προστ. ὄφρατων	15.229.50	
5) Ὑπουργεῖον Συγκοινωνίας	40.000.—	
6) Ἐξ ἐορτῶν καὶ δίσκων Ἀγ. Ἀνδρέου	35.859.70	
7) Ἐκ Φιλανθρωπικῶν Σωματείων (Συλλόγων Συνδέσμων κλπ.)	17.097.35	
8) Τραπεζῶν καὶ Ἑταιρίας Φιξ	8.755.—	178.957.75
9) Εἰσπράξεις ἐκ πώλησ. Ἐργοχείρων	10.929.70	
10) » » » πλεκτημνη. καὶ Ἀργαλειῶν	4.000.—	
Ὑπονον Εἰσφορ. παρελθούσης χρήσεως	61.605.75	76.535.45
		<u>255.493.20</u>

ΕΣΟΔΑ

1) Γενικὰ Ἐξόδα:

Μισθοὶ προσωπικοῦ χρήσεως 1926	26.797.—	
Ἀγορὰ τροφίμων καὶ ἄρτου ὀδοπορικά, γραφικὴ ὕλη, Φωτισμὸς καὶ θέρμανσις, δι' ἐπικέντησιν περυσίων	70.727.35	97.524.35
2) Ὑλικά καὶ προϊόντα ἐργοστασίου	13.805.—	
3) Μηχαναὶ καὶ Ἀργαλειὰ	19.781.15	
4) Ἐπιπλα καὶ Σκεύη	11.001.55	
5) Δι' ὑπόδησιν μαθητῶν	22.95.75	
6) Ἐγκαταστάσεις	35.545.45	82.428.90
7) Χροῶγραφα: Δι' ἀγορὰν τίτλων Β'. ἀναγκαστικῶν	46.236.25	
Τράπεζαν Βιομηχανίας κατάθεσις	1.611.20	
Ταμείον Ὑπονον 31 12 26	27.692.50	75.539.95
		<u>255.493.20</u>

Ἀθῆναι τῇ 10 Φεβρουαρίου 1927

Ὁ Λογιστὴς
Δημ. Κυριακίδης

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

Τὸ Ἰγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἱερουσαλὴμ Διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν πενταετοῦς ἐνοικιάσεως τοῦ ἐλαιῶνος τῆς Μονῆς Ἱερουσαλὴμ τοῦ κατὰ τὴν κτηματικὴν περιφέρειαν Κρίσεως καὶ Δελφῶν Παρνασσίδος ἐνεργηθησομένην τὴν 13ην τοῦ μηνὸς Μαρτίου τοῦ 1927 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10ην π. μ. μέχρι τῆς 12 τῆς Μεσ. τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐν Δαυλεῖα καὶ ἔξωθεν τοῦ Καφφενείου τῶν κληρονόμων τοῦ Νικολ. Γ. Τσιμτσιλῆ συνήθη τόπον Δημοπρασιῶν καὶ ἐνώπιον ἐνδὸς ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἢ τοῦ Νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ. Ὁ ἐνοικιαστής διὰ τὰ γίνῃ δεκτὸς δέον νὰ εἶνε ἐφοδιασμένος μὲ ἐγχυητικὰ ἐλευθέρως περιουσίας αὐτοῦ καὶ νὰ μὴ εἶνε ὀφειλέτης τῆς Μονῆς. Οἱ βουλόμενοι νὰ συναγωνισθῶσι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὄρων τῆς διακηρύξεως τῆς δημοπρασίας ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Μονῆς Ἱερουσαλὴμ. Ἐν τῇ Μονῇ Ἱερουσαλὴμ τῇ 17 Φβίου 1927.

Τὸ Ἡγλίον τῆς Μονῆς Ἱερουσαλὴμ Διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν πενταετοῦς ἐνοικιάσεως τοῦ ἐλαιῶνος τῆς Μονῆς Ἱερουσαλὴμ τοῦ κατὰ τὴν κτηματικὴν περιφέρειαν Δαυλεῖας ἐνεργηθησομένην τὴν 13 τοῦ μηνὸς Μαρτίου τοῦ 1927 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10ην π. μ. μέχρι τῆς 12 τῆς Μεσ. τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐν Δαυλεῖα καὶ ἔξωθεν τοῦ Καφφενείου τῶν κληρονόμων τοῦ Νικολ. Γ. Τσιμτσιλῆ συνήθη τόπον Πλειστηριασμοῦ καὶ ἐνώπιον ἐνδὸς ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ. Ὁ ἐνοικιαστής διὰ τὰ γίνῃ δεκτὸς νὰ πλειοδοτήσῃ κατὰ τὴν δημοπρασίαν δέον νὰ εἶνε ἐφοδιασμένος μὲ ἐγχυητικὰ ὅτι κτήματα ἐλευθέρως περιουσίας καὶ νὰ μὴ εἶνε ὀφειλέτης τῆς Μονῆς. Οἱ βουλόμενοι νὰ συναγωνισθῶσι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὄρων τῆς διακηρύξεως τῆς δημοπρασίας ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Μονῆς Ἱερουσαλὴμ. Ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ Ἱερουσαλὴμ τῇ 17 Φβίου 1927.

Τὸ Ἡγλίον τῆς ἐν Ἄνδρῳ Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Νικολάου διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποιήσεως ἐνεργηθησομένην ἐν τῇ Πόλει Ἄνδρου συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν τὴν 20 Μαρτίου 1927 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12ην τῆς Μεσ. ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Ἄνδρου Νικολάου Παπόντε, τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου Ἄνδρου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ, τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Ἐπιτρόπου Ἄνδρου καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς τὰ κάτωθι δέκα κτήματα ἐπωνομαζόμενα Μετόχιον Ἰακώβου Ἐμπειρικοῦ «Κούφιο» «Ναθαναήλ» «Ἀνθίμου» «Ἀξεντίου Μιζάνα» «Γεδεῶν Φυρίου» «Ἀλιβίζου» «Ἀλμυράγρα» «Φράγκου» καὶ «Δανιὴλ Μούκου». Οἱ βουλόμενοι νὰ συναγωνισθῶσι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὄρων τῆς δημοπρασίας ταύτης προσερχόμενοι εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Μονῆς ὅπου εἰσὶν κατατεθειμένοι. Ἐν Ἄνδρῳ τῇ 10 Φβίου 1927.

Τὸ Ἡγλίον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων Διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἢ τριετῆς ἐνοικίας τοῦ εἰς θέσιν Κανάλη ποιμνιοστασίου τῆς Μονῆς, συμφώνως πρὸς τοὺς ὄρους ταῦτα-ρίθμου ἡμῶν διακηρύξεως πρώτης προσφοράς ὀριζομένου τῶν δρ. 10000 ἐτησίως. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν

Σπάρτῃ τὴν 13 Μαρτίου 1927 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 π.μ. ἔξωθι τοῦ Συμβολαιογράφου Ἰωάν. Κατσίου ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Σπάρτης Ἰωάν. Κατσίου καὶ ἀντιπροσώπων τῆς Μητροπόλεως Μονῆς καὶ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου. Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ συμμετάσχωσι εἰς τὴν δημοπρασίαν δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὄρων τῆς διακηρύξεως παρὰ τῷ ἀνωτέρῳ Συμβολαιογράφῳ ἢ γίνωσι δὲ δεκτοὶ δέον νὰ προαγάγωσι πιστοποιητικὸν τοῦ Οἰκονομ. Ἐφόρου ὅτι τυγχάνουσιν κτηνοτρόφοι. Ἐν τῇ Μονῇ Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων τῇ 7 Φβίου 1927.

Τὸ Ἰγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν τῇ Μητροπόλει Ἁγίου Λίδος Ἱ. Μονῆς Ταλαντίου. Προκηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἢ ἐκποιήσεως 120 ἐρετεινοῦ παραχθισμένου τυροῦ νοποθ Τσαντίλας ἐκ τοῦ ποιμνίου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ταλαντίου συμφώνως τῇ διακηρύξει τῶν ὄρων τῆ κατατεθειμένη εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Κοινότητος Ἀρχιναίου καὶ τῆς Μονῆς Ταλαντίου. Ἡ δημοπρασία γενήσεται τῇ 13 τοῦ μηνὸς Μαρτίου τοῦ 1927 ἔτους ἡμέρα Κυριακὴ καὶ ὥρα 10—12 τῆς Μεσημβρίας εἰς Ναύπλιον εἰς τὸν συνήθη τόπον τῶν δημοπρασιῶν, ἐνώπιον ἀντιπροσώπου ἡμῶν καὶ τοῦ Συμβολαιογράφου Ναυπλίου γ. Ἰωάνου Ν. Τσολακοπούλου Πρώτη προσφορά ὀρίζεται δραχμᾶς δέκα (10) κα' ὀκτῶν. Ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ Ταλαντίου τῇ 18 Φβίου 1927.

Ὁ ἡγούμενος τῆς ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Γρεβενῶν Ἱ. Μονῆς Κουσκοῦ «Οἱ παμμέγιστοι Ταξιάρχαι» προκηρύττει ὅτι ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν πενταετοῦς ἐνοικιάσεως οἱ ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς Κοινότητος Κουσκοῦ κείμενοι ἀγροὶ τῆς Μονῆς του, ἡτοι 1] ὁ ἐν τῇ θέσει Ἀρδίνια ἀγρὸς ἐκ στρ. δέκα, 2] ὁ ἐν τῇ θέσει «κάτω Ἀρδίνιος» ἐκ στρ. τεσσάρων, 3] ὁ ἐν τῇ θέσει «Τρανὸ» ἐκ στρ. δέκα πέντε, 4] ὁ ἐν τῇ θέσει «Τόλια» ἐκ στρεμ. ἐνός, 5] ἡ ἐν τῇ θέσει «Ἀπορήγματα» ἐξ ἐνός στρ., 6] ὁ ἐν τῇ θέσει «Γκίν λάκκος» ἐξ ἐνός καὶ ἡμίσεος στρεμ., 7] ὁ ἐν τῇ θέσει «Ἀμυγδαλιά» ἐκ δύο καὶ ἡμίσεος στρεμ., 8] ὁ ἐν τῇ θέσει «Φιτιές» ἐκ τεσσάρων στρεμ., 9] ὁ ἐν τῇ θέσει «Ζιάκ κούτσουρα» ἐκ τεσσάρων καὶ ἡμίσεος στρεμ., 10] ὁ ἐν τῇ θέσει «Κουρουγγιές» ἐκ δέκα στρεμ., 11] ὁ ἐν τῇ θέσει «κάτω κουρουγγιές» ἐκ πέντε στρεμμάτων, 12] ὁ ἐν τῇ θέσει ἐπίσης κάτω κουρουγγιές ἐκ πέντε στρεμ., 13] ὁ ἐν τῇ θέσει «παλιοριές» ἐξ ὀκτῶ στρεμ. καὶ 14] ὁ ἐν τῇ θέσει «Μαυδρινιά» ἐκ τριῶν στρεμμάτων. Ἡ δημοπρασία γενήσεται ἐντὸς τοῦ ἀλογύρου τῆς Μονῆς τῇ 27η Φβρίου 1927 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 π.μ. καὶ ἐνώπιον τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος Κουσκοῦ. Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Κουσκοῦ τῇ 11η Φεβρ. 1927.

“ΕΚΚΛΗΣΙΑ,”
ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Ἐποπτεύουσα Ἐπιτροπὴ
ΖΑΚΥΝΘΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ, ΦΩΚΙΔΟΣ ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ
Διευθυντὴς
ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ
Καθ. Πανεπιστημίου
Τμήμα ἐτησίως ἐγγραφῆς
Ἐσωτ. Δρχ. 50. Ἐξωτ. Φρ. 50. Ἀμερικῆς Δολ. 3

Τύποις «Φοῖνικος» ὁδὸς Σταδίου 38 Ἀθήναι